

H. Braad-Sørensen
J. nr. A. 511

Arbejdet på våbenlageret på N.O.Pedersens kornpakhus.

Helt oppe på loftet under spærene i den østre ende af pakhuset lavede en politibetjent, der var tømrer, og jeg et rum. Udvendig på døren skrev vi "Qvesehls Møbellager". Skottet var så tæt på hejseværket som muligt for at få materialerne af vejen så hurtigt som muligt, og vi lavede en aftale med lagerforvalteren om, at vi skulle have en nøgle, og når vi ankom med våben og sprængstof, så skulle vi helst til hejseværket først. Alle våben, som ankom, blev undersøgt, rensset og smurt, alle håndgranater forsigtigt åbnet og undersøgt, thi vi havde fået en melding om, at vi kunne forvente, at der også skete sabotage i England. Det viste sig også at være rigtigt, thi i en sending fandt vi 12 stk. håndgranater, som var ladet. Ellers kom granater for sig, mens detonatorer var pakket i særlige dåser, emballeret i savsmuld.

Mange af karabinerne var dårlige. Vi fik en sending, hvor faldskærmene var camouflerede. Jeg tror, den var beregnet til et andet sted, thi der var strømper, uniformer, cigaretter og chokolade, men karabinerne var i dårlig stand, de kunne ikke bruges, før vi havde haft dem skilt ad og rensset og smurt.

På samme loft prøvede vi også de lyddæmpede pistoler. De gav ikke så meget knald, at det kunne høres nedenunder.

Vi havde en overgang ret meget materiale. Revolvere af mange typer. Karabiner - engelske, amerikanske og tyske, maskinpistoler - tyske- engelske og svenske. Brengun maskingevær - bazooka (raketapparat) - signalpistoler. Mellem 75-100 kg. Nobel 808 nr. 2 sprængstof, ca. 50 kg. højeksplosiv sprængstof. Foruden Bickfords sikkerhedslunte havde vi også Cordtex, en hurtigbrændende lunte, brandbomber i flere størrelser - masser af ammunition, lige fra 6,35 mm. til 11 mm. kugler.

Faldskærmene fik Elly ud for at sprætte op, og engang, da Calle

og jeg havde været ude på Batteri Nord (ved Rønnerne) for at stjæle kugler, fik hun dem ind i seng om natten, thi vi havde slæbt dem gennem en vandfyldt grøft, så de var godt våde. Hun brugte det meste af natten for at tørre dem rene, og så viste det sig, at det var en kort. 9mm., og vi havde ingen pistol af den type.

Her på loftet havde vi også mange sjove timer. Vi sad en dag - Lause, Børge, Calle og jeg - og rensede våben, så siger Calle pludselig: "Kunne det ikke være rart med lidt mundgodt, f.eks. en æske fyldt chokolade eller lidt cigaretter og cigarer". Vi spurgte, om han havde været hjemme (han er fra en købmandsgård i Præstbro), men Calle svarede: "Nej, den slags har vi ikke hjemme mere, men jeg ved, hvor en sortbørsgrossist har sit lager, og der er masser af alt, kom så skal jeg vise jer noget". Vi luskede afsted efter Calle, og han var jo en negl til at åbne døre, så det tog ikke lang tid, før vi stod inde midt i alle herlighederne, her var nok af alt det som folk gik og sukede efter. Vi var helt stumme. Vi tog ikke mere end et par æsker chokolade, lidt cigaretter-cigarer og noget håndsæbe. Vi kunne jo hente igen, der var ikke andre end os, som vidste dette.

Når vi fik materialer, stod der altid et Brengun maskingevær i hejseløgen, thi på den modsatte side af gaden havde tyskerne en vognpark, og til tider var der en bevæbnet vagt på gaden udenfor, og det er jo altid rart at være forberedt, vi kunne jo bestryge gaden fra lugen.